

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A.1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Εκείνος παρουσιάστηκε σε αυτούς, για να τον δουν, να κάθεται σε σκαμνί κοντά στη φωτιά και να γευματίζει από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Δηλαδή όταν είχαν φέρει σε αυτόν μεγάλη ποσότητα χρυσού, που στάλθηκε από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπο με το γέλιο (ή χαμογέλασε) και αμέσως είπε.

Φροντίζει και προνοεί να μη μαθευτούν τα σχέδια μας από τους εχθρούς, αν αρπάξουν την επιστολή. Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα Ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον μάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

ΘΕΜΑ Β

B.1.

1. γ

2. α

3. δ

4. β

5. ε

B.2.

1. στ

2. α

3. δ

4. γ

5. β

ΘΕΜΑ Γ

Γ.1.

noster

hostibus

tergorum

eques

maiore

caedi

illud, illius

id

pondera

vultus

re

celerius, celerrime

pericula

Γ.2.

gesserint

cernetur

fite

miraturos esse, miratos fore

allatum

utens, usus, usus

dic

curabimus

misit

adeundo

potuisset

abice

ΠΥΡΗΝΑΣ
www.pyr.gr

ΘΕΜΑ Δ

Δ.1. α.

eis: αντικείμενο στο ρήμα *occurrunt*

assidentem: κατηγορηματική μετοχή συνημμένη στο *se*, ως μετοχή ενεστώτα δηλώνει το σύγχρονο

risu: αφαιρετική του τρόπου στο ρήμα *solvit*

consilia: υποκείμενο στο ρήμα *cognoscantur*

ob rem: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο ρήμα *mittit*.

Δ.1. β

ne, intercepta epistula, nostra consilia ab hostibus cognoscantur

δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση

[εισάγεται με το βουλητικό σύνδεσμο **ne**, γιατί είναι αρνητική]

εκφέρεται με έγκλιση **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλά επιθυμητό, **χρόνου ενεστώτα (cognoscantur)**, γιατί εξαρτάται από **αρκτικό χρόνο** (από τα *curat [et] providet*: ενεστώτας) έχουμε συγχρονισμό κύριας και δευτερεύουσας πρότασης στο παρόν, ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του σμιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Λειτουργεί ως αντικείμενο στα *curat [et] providet*

Δ.2. α.

missum: επιθετική μετοχή συνημμένη στο αντικείμενο του ρήματος *propondit*. Αναλύεται σε δευτερεύουσα αναφορική πρόταση: *quod missum erat*

veritus: επιρρηματική αιτιολογική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος *Gallus*. Αναλύεται σε αιτιολογική πρόταση:

α) αντικειμενικής αιτιολογίας: *quod/ quia/ quoniam veritus erat*

β) υποκειμενικής αιτιολογίας: *quod/ quia/ quoniam veritus esset*

γ) αιτία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας: *cum veritus esset*

Δ.2.β. «Ego cum legionibus celeriter adero»

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΜΑΡΙΝΟΥ ΡΩΞΑΝΗ